

קול ההורים כולק – יחז נתחורז ונתנס רחיה חברתית

כהורים אנו רוצים את הטוב ביותר עבור ילדנו, מייחלים שיהיה שמח, חברותי ואהוב על חבריו, אנו עדים להתפתחות החברתית של ילדנו, ורגישים אליו ואל החוויות החברתיות שעובר. **אנו רוצים לעשות ככל שביכולתנו על מנת שילדנו לא יפגע, לא יעליב, לא יחרים אף ילד אחר. כך נשמור על הילדים כולם- כך נשמור על ילדנו שלנו.**

רגע לפני שובם של ילדינו לכיתות חשוב שנזכור שכהורים - **כוחנו באחדותנו**. ושאם אנו, קהילת ההורים, נגלה אחריות ורגישות כלפי כל ילדי הכיתה, נפעל כדי לקדם אווירה של קבלה וחברות ונגנה גילויים של פגיעה חברתית, הרי שהכיתה תהיה מקום בטוח ומוגן עבור כלל התלמידים, וילדנו בכללם.

עם תחילת השנה נבקש לעורר את מודעות ילדינו לחמש עוצמות אישיות שביכולתם לפתח:

01 הפתיחות

נעודד את ילדינו ליצור קשרים, ליזום חברויות, להזמין חברים ולקבוע פגישות, ללכת לחוגים ולהצטרף לתנועת נוער או למועדון ספורט, להזמין חברים לביתם, לחדרם, לגלות נדיבות, פתיחות ורצון לקשר. נשמם להם דוגמה אישית לפתיחות, סובלנות ואכפתיות ונקבל בברכה את כל חבריהם.

02 האמנות

נעודד את ילדינו להיות גמישים ולחפש תמיד עוד אפשרויות חברתיות. "אם חבר אחד לא יכול, תזמין אחר. אם חברה התרחקה בהפסקה, תשחקי עם אחרות". נזכיר לילדינו שלא כל סירוב או החמצה משמעם פגיעה, ושכדאי תמיד להיות עסוקים בהזדמנות הבאה ובדלת שתפתח ולא דווקא בזו שנסגרה.

03 היותו

נבסס שגרת שיח משפחתי בו משתפים בחוויות אישיות של כל בני ובנות המשפחה מהעבודה, מבית הספר. ניתן מקום לתיאור הצלחות ולתיאור קשיים, נאפשר לבטא כעס או עלבון כמו גם הנאות, ואפילו לצחוק יחד על רגעים פחות מוצלחים שחווינו, נחשוב יחד על פתרונות. כמו כן, נעודד את הילדים לשתף ולפנות לעזרה בבית ומחוצה לו ולחפש כתובות לתמיכה הן בין בני גילם והן בקרב המבוגרים.

04 האסרטיביות

נתאמן עם ילדינו על הבעת רצונות, על עמידה על זכויות ועל אמירה חד משמעית לנוכח פגיעה. נזכיר להם שלאיש אין זכות להרחיק אותם או לפגוע בהם. נזכיר לילדינו **לא לעמוד מהצד** כשהם עדים לפגיעה חברתית אלא להביע עמדה ששוללת פגיעה בזולת. ונעודד אותם לחפש מקומות בהם הם יכולים לנקוט בפעולה שתעזור לילדים להיחלץ מפגיעה חברתית או להמנע מלהיות שותפים לה.

05 החמאה

נזכיר לילדינו שכל ילד וילדה בכיתה ראויים לקבל מהם יחס מכבד. נוודא שהם מודעים לערכים המשפחתיים שתומכים בבחירה לא לעמוד מנגד עת ילד נפגע. נדבר עימם על כוחם לקרב ילדים שזקוקים לכך ולהשפיע לטובה. ונרחיב את האפשרויות שלהם לפעול למען האחר ולגייס עזרה. נעודד את ילדנו לגלות אמפתיה ורגישות לחבריו, ונבדוק איתו מה דעתו על כך ולמה הוא זקוק מאיתנו.

כל אחת ואחד מאיתנו, בסגנון ההורי שלו, ימצא את הדרך הנכונה לו להתעניין ביום החברתי של ילדו ולזמן שיח פתוח ולא שיפוטי שיאפשר לילד לשתף בשעל ליבו. ננסה להבין כיצד ילדנו מרגיש, מי הם חבריו, עם מי הוא משחק ועל מי הוא סומך, ותמיד נזכור להתעניין גם בכיתה כולה ולשאל מה המצב החברתי בכיתה? האם הוא מזהה ילדים בודדים, דחויים, מישהו שלא משחק עם חברים בהפסקה, ולמה הוא זקוק כדי לסייע להם?

גם השנה נעביר לילדנו את המסר שהוא אף פעם לא לבד ושאנו לצדו בכל התלבטות, עוזרים לו ושומרים עליו. ולא נישאר לבד! גם אנו כהורים זקוקים לסיוע במקרה הצורך, נפנה לקבל אותו מהגורמים המקצועיים בביה"ס ובקהילה.

השנה גם אנחנו לא נפעל לבד, נבחר להיות הורים שותפים ומשפיעים לטובה גם בכיתה ובבית הספר, נחבור להנהגת ההורים ולצוות החינוכי ונשמיע את קול ההורים כולם למען כל תלמיד וכל תלמידה.